

เทศน์เช้า วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺสฺสฺสโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระ วันพระของชาวพุทธ วันทำกุศล เวลาทำบุญกุศล บุญกุศล คืออะไร เวลาบุญและบาปๆ บุญคือความดี บาปคือความชั่ว ความดีทำเพื่ออะไร ความดีทำเพื่อหัวใจของเรา ทำเพื่อตัวเอง ทำเพื่อตัวเองเพราะอะไร เพราะจิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าจิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันมีแรงขับ บุญและบาปที่แรงขับนั้นไป

จิตนี้ไม่เคยเว้นวรรค ใครจะคิดอย่างไรเรื่องของเขา ใครจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ ใครจะมีโอกาสสูงส่งขนาดไหนมันเรื่องของเขา เพราะใครทำตายขนาดไหน เขาก็สร้างเวรสร้างกรรมในใจของเขา

แต่ถ้าเราเชื่อในบุญกุศลของเรา เราเชื่อในพระพุทธศาสนา เราเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เพราะอะไร เพราะเราเชื่อในการตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา วิมุตติสุข สุขหนอๆ ความสุขนั้นมันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ความสุขเกิดมาจากอยู่ที่ไหนไม่ เสวยวิมุตติสุข ไม่ต้องทำอะไรเลย มันมีแต่ความสุขไป

แต่เวลาคนเราเกิดมาก็มีกายกับใจๆ ถ้ามีร่างกายนี้ ร่างกายนี้ก็ต้องแสวงหาอาหาร บังคับเครื่องอาศัยๆ ในฆราวาสธรรม ของเราเป็นฆราวาส เวลาฆราวาสเราทำบุญกุศลแล้วเราอยากประสบความสำเร็จในชีวิต เราอยากประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของเรา เราอยากเจริญรุ่งเรือง เราอยากเจริญก้าวหน้า ความก้าวหน้ามันอยู่ที่การกระทำของเรา ถ้าอยู่ที่การกระทำของเรา ที่นี้คนเราทำแล้ว ว่าคนทำดีๆ แล้วไม่เห็นได้ดีเลย

ทำดีได้ดี ผลของวิญญูณะๆ เห็นใหม่ ในมงคลชีวิต อเสวนา จ พาลานํ ปณฺทิตานญจ
เสวนา เกิดในประเทศอันสมควร เกิดในหมู่คณะที่ดี เกิดพบเพื่อนที่ดี นี่เป็นมงคลชีวิตทั้งนั้นเลย
ฉะนั้น เราทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดีของเรา

แต่เราเจอหมู่คณะ เราเจอพรรคพวกที่เอารัดเอาเปรียบ นี่ไง ทำดีแล้วไม่ได้ดีๆ เราก็ทำ
ความดีของเราไป แต่คนเรานั้นอ่อนแอ พอเจอสิ่งใดที่เป็นอุปสรรค เจอสิ่งใดที่กีดขวาง มันก็น้อย
เนื้อต่ำใจ มันก็เหมือนกับเป็นการประชดชีวิต “เขาไม่ทำดีเขายังได้ดีเลย เราก็เอาบ้าง เราเอา
บ้าง” นี่คือคนที่จิตใจอ่อนแอ

แต่จิตใจที่เข้มแข็งนะ จิตใจที่เข้มแข็งเขาถือพระโพธิสัตว์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าเวลาเป็นเทมีย์ไป เขาไม่เชื่อ เขาตัดหู ตัดจมูก ท่านก็เฉย ท่านเฉยของท่าน แต่เขาเวลาออกไป
แล้วธรณีสูบเลย

ท่านเฉยของท่านเพราะอะไร เพราะบำเพ็ญเพียรบารมี บารมีท่านทำของท่าน กว่าจะมา
เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านทำของท่านมานาน้อยแค่ไหน ไม่ใช่ว่าเกิดมาเป็น
เจ้าชายสิทธัตถะแล้วตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เราเกิดมาแล้วเราก็อยากทำดีทั้งนั้นนะ เราทำคุณงามความดีของเรา เราทำคุณงามความดี
ของเราละ คนเราเกิดมามีกายกับใจๆ ด้วยบุญกุศล มนุษย์สมบัติ สัตว์ ๕ ใครมีสัตว์ ๕ นะ ใครที่มีสัตว์
สมบูรณ์ขึ้นมา ชีวิตเขายืนยาว ใครตัดทอนชีวิตของเขา ชีวิตของเขาก็สั้น ใครได้ทำคุณประโยชน์
สิ่งใดไว้ ถ้าทำสิ่งใดไว้ นั่นนะอำนาจวาสนาของคน

อำนาจวาสนาคือจังหวะและโอกาส จังหวะโอกาสมันสมดุลของมันไปทั้งนั้นนะ แต่ถ้า
มันขัดสนๆ ก็เรื่องของมันใช่ไหม เรื่องของมัน แต่เราจะสร้างคุณงามความดีๆ เพราะว่ากรรม
เป็นอนิจจัง เราไม่รู้หรือว่าเราทำกรรมไว้ตั้งแต่เมื่อไหร่ แต่เราได้สร้างบุญกุศลนะ เราได้มา
เกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์มีสิทธิเสรีภาพ รัฐธรรมนูญคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ จะนับถือศาสนาอะไรก็
ได้ จะคิดอย่างไรก็ได้ แต่ต้องอยู่ในกฎหมายนะ เราทำสิ่งใดก็ได้ๆ

นั่นเรื่องของเขา เรื่องของเขาเพราะอะไร ชาติ ชาติของคนมันเป็นอย่างนั้นนะ เราจะไป
เปลี่ยนแปลงเขามันเป็นไปได้หรือก ถ้ามันเปลี่ยนแปลงไปไม่ได้ ทีนี้พอเกิดมาในชาติใน
ตระกูลเดียวกัน เราก็พยายามเลี้ยงดู พยายามอบรมบ่มเพาะเพื่อให้เป็นคนดีทั้งนั้นนะ เราก็

ปรารถนาจะเป็นคนดี แต่เป็นคนดี ยิ่งทำมากขนาดไหน ถ้ามันมีบาปต่อกัน มีแต่การขัดแย้งกัน นี่มันเป็นเรื่องของโลกนะ

บุญกุศลทำแล้วประสบความสำเร็จในชีวิต ทำแล้วเจริญรุ่งเรือง นั่นก็เป็นเรื่องของโลก เรื่องของชีวิตปัจจุบันนี้ แต่ถ้าคนมีสติมีปัญญาขึ้นมา มีสติปัญญา ชีวิตนี้มาจากไหน มาอยู่นี้เพื่ออะไร แล้วก็ตายเปล่า ถ้านักวิทยาศาสตร์เขาวิจัยแล้วว่ามันตายแล้วมันไม่เกิดหรอก มีชาตินี้ชาติเดียว เกิดมาก็จะแสวงหาความสุขให้เต็มที่เลย ตายแล้วก็แล้วไปไง มันสบายใจไหม มันสุขใจจริงหรือเปล่า

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของท่านมีบริวาร ๘ คนจนผู้ยิ่งใหญ่คือหลวงตามหาบัว หาเงินเพื่อชาติ พอมหาเงินเพื่อชาติเป็นอันดับสอง อันดับหนึ่งคือจิตใจของคนที่มีมัน โลเล ชาติทั้งชาติที่รวนเร ท่านออกมายืนยันเลยว่าท่านจะเป็นผู้นำ ท่านจะช่วยชาติ ท่านจะค้ำยันให้พวกเราที่กำลังใจขึ้นมา คนที่มีมัน โลเลอยู่แล้วพร้อมใจกันกลับมาเพื่อประเทศชาติของตน อันนั้นนะ ยิ่งใหญ่

ท่านบอกสิ่งที่ยิ่งใหญ่คือคุณธรรม สิ่งที่ยิ่งใหญ่คือความมั่นคง แล้วสิ่งที่ว่าท่านช่วยชาติฯ นั้นเป็นอันดับสอง โอ้พวกเรา ก็ไปเห็น อู้อู! หมิ่นล้าน ๑๐ กว่าตัน

ใช่ เพราะอำนาจวาสนาบารมีของท่าน ท่านบอกว่าสายบุญสายกรรมของท่านจะเชื่อฟังท่าน แต่คนที่โต้แย้ง คนที่ขัดขวางเยอะเยอะไปหมดเลย แล้วคนที่โต้แย้ง คนที่ขัดขวางก็อยู่ในชาตินี้ ก็อาศัยความมั่นคงของชาตินี้แหละเป็นที่ซุกหัว แต่มันก็ทำลาย เห็นไหม ฉะนั้น เราจะหวังว่าเราจะไปแก้ไขใคร เป็นไปไม่ได้

แก้ไขหัวใจของเรา เราเกิดมา วันนี่วันพระ บุญกุศลเป็นเรื่องของทางโลกเขา ถ้าเรามีสติมีปัญญา เราจะแสวงหาฝึกหัดสติ ฝึกหัดสร้างสติ ฝึกหัดทำความสงบของใจ ฝึกหัดค้นคว้าหาใจของตน

พระพุทธศาสนาสอนเข้ามาที่ใจของสัตว์โลก หลวงตาท่านไปไหนท่านบอกไปเอาน้ำใจคนๆ คือเอาหัวใจคน แล้วหัวใจคนมันอยู่ที่ไหนล่ะ คนคนหนึ่งมันยังดี โภยตีพายว่าสังคมรังแก พ่อแม่รังแกหนู ทุกคนทำร้ายฉัน มันยังไม่คิดเห็นว่าหัวใจมันอยู่ที่ไหนเลย พระพุทธศาสนาสอนที่นี้ไง

คนจะทำอย่างนี้ได้มันต้องมีสติปัญญา คนต้องมีวาสนาจริงๆ ถ้าไม่มีวาสนาจริงๆ มันไม่คิดถึงตัวมันเองหรอก มันจะคิดถึงแต่สังคมรอบข้างทำลายฉัน สังคมรอบข้างทำลายฉัน มีแต่คนทำลายฉัน ฉันทนี่เป็นคนขอดเยี่ยม

แต่ถ้ามันมีสติปัญญาขึ้นมาะ ทุกคนเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน มีอำนาจวาสนาเหมือนกัน ถ้าเขามีอำนาจวาสนาแล้ว เขามีอำนาจแล้วเขาใช้อำนาจในทางที่ผิด เขาใช้หาแต่เวรแต่กรรมเข้าหัวใจของเขา นั่นเป็นความเบาปัญญาของเขา เราน่าสังเวชเขา

คนที่มีความอำนาจวาสนาขึ้นมา เขาทำประโยชน์กับสังคม คนที่มีความอำนาจวาสนาขึ้นมาทำเพื่อประโยชน์ คนคนนั้นจะเป็นคนดี นี้คนมีบารมีและไม่มีบารมีไง คุณสิ บางคนร่ำรวยมหาศาลเลย เขาไม่มีบารมี เขาไม่มีพรรคพวกเลย

บางคนไม่มีเงินมีทองสิ่งใดเลย เพื่อนฝูงเยอะเยอะ เขามีบารมี มีน้ำใจ สิ่งนี้มีบารมีหรือไม่มีบารมีไง นี้ไง เรามองไปแล้วนั่นเป็นเรื่องของโลกใจ แต่เราเกิดมาอยู่อย่างนี้ไง ผลของวิญญะๆ ใจ

ปัจจุบันนี้คนเขาเบื่อหน่าย เขาหนีจากประเทศไทยไปทำงานเมืองนอกกัน เขาเบื่อหน่ายสังคม ตอนนี้นั้นทำได้ไง แต่พอไปแล้วก็ว่าเหว่นะ ลึกๆ แล้วทุกคนรักบ้านเกิดเมืองนอนของตน ไม่มีใครอยากจากบ้านเกิดเมืองนอนของตนไปหรอก แต่ด้วยความคิดทางวิทยาศาสตร์ คิดถึงความเป็นไปได้

แต่คุณสิ คุณครูบาอาจารย์ของเรา คุณพระของเรา คุณหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น นำสงสารมากนะ ถ้าพูดถึงทางโลก เวลาท่านออกประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ฝ่ายปกครองบีบบังคับ หนีจากอุปถัมภ์ มานะหนีมาแล้วยังสั่งนะ อย่าใส่บาตรให้พวกนี้กินนะ อย่าใส่บาตร เพราะไม่เห็นกับส่วนรวม เพราะไม่เป็นเจ้าคณะจังหวัด ไม่เป็นเจ้าคณะอำเภอ

เขาจะตั้งให้หลวงปู่มั่นเป็นเจ้าคณะอำเภอ ท่านไม่รับตำแหน่ง ท่านหนีมาๆ ยังมีคำสั่งตามท้ายมานะ เพราะเป็นสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ สั่งมาหมด ห้ามใส่บาตรๆ ท่านทุกข์หนีไปนี้ทำดีไม่ได้ดี แต่ท่านก็ภูมิใจของท่านนะ

เวลาหลวงตาท่านเขียนถึงประวัติหลวงปู่มั่น ท่านบอกไว้ เขียนแต่เรื่องดีๆ เขียนถึงแง่บวกของสังคม สิ่งใดที่ไม่ดี ท่านไม่พูดถึง นี่คือนิสัยของหลวงตา

เหรียญมีสองด้าน ในโลกนี้มีดีและชั่ว ในโลกนี้แม้แต่ในใจเรายังคิดดีคิดชั่ว แล้วเรายก ว่าทำดีแล้วไม่ได้ดี...แล้วดีของมึงหรือ เวลาทำดีได้ดี เอ็งก็ตายนะสิ

กรณีนี้เราพูดบ่อย ทำดีทั้งเหว เราทำดีเพื่อความดี ทำเสร็จแล้วสบายใจ นี่ไง บุญแท้ๆ เป็น อย่างไร ทำความดีเพื่อความดี เราทำความดีกับลูกเรา ลูกเรายังไม่รู้จ้กว่าเราทำดีกับมันนะ แต่ เราทำแล้วเราก็กุมใจ พอโตแล้วเราจะไม่บอกว่าเราได้บงพร่องต่อหน้าที่ “ลูก พ่อขอโทษนะ ตอนนั้นพ่อไม่ได้ทำ” นี่เราทำแล้ว แต่มันจะไม่เข้าใจ มันจะอย่างไรก็เรื่องของมัน เราทำของเรา

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งทีสะอาคบริสุทธิ์คือทำบุญทั้งเหว แต่ โลกก็คิดไปอีกแหละ “ถ้าอย่างนั้นแล้วไอ้พวกค้ำมนุษย์อย่างนี้ เราไปช่วยเหลือเขาหรือ”

ไอ้โฮ! ทำไมมึงได้ขนาดนั้นนะ ไอ้พวกค้ำมนุษย์ เราต้องจับมันสิ ต้องบอกเขาให้ไปจับ ต้องบอกเจ้าหน้าที่เลย พวกนี้มันฆ่าคน มันทำลายคน

เขาบอกเวลาทำบุญทั้งเหว เจอขอทานก็จะให้ไง ไอ้พวกค้ำมนุษย์ไง

เราบอก เฮ้ย! ทำไมมึงมึงได้ขนาดนี้วะ เพราะอะไร เพราะคนมันสูงต่ำ แต่ถ้าคนมันเป็น ความจริง ๆ นะ คำว่า “ทำความดีทั้งเหว” คือไม่ต้องการผลการชื่นชมจากใคร ไม่ต้องการให้ใคร มาเชื่ถือศรัทธา ไม่ต้องการให้ใครมาเคารพนับถือ นี่เขาเรียกว่าทำบุญทั้งเหว

การทำบุญที่ดีทีสุดคือการทำบุญทั้งเหว คือทำแล้วจบ โยนลงไปเหว มันจะไม่มีสิ่งใด ตอบแทนเลย เพราะมันตกลงไปในเหว แต่เนี่ย อู้อู้อู! มันจะทำบุญแล้วนะคะ ไม่มองสักหน่อยเลย หรือ ถ่ายรูปไว้เยอะๆ นั้นไง แล้วบอกทำดีแล้วไม่ได้ดี ก็เอ็งอยากได้ เอ็งก็ไม่ได้ดี

แต่บางคนทำนะ เขาแอบทำ ทำแต่ความดีของเขา แล้วเขามีความสุข มีความสุขเพราะ อะไร เพราะไม่มีความอยากได้ ความอยากให้เรา รู้จัก ความอยากให้เรา นับถือ ทุกข์น่าดูเลย

คูลี ทางโลกเขามีฝ่ายประชาสัมพันธ์ เราอยากดังเราก็ตั้งฝ่ายประชาสัมพันธ์ของเรา นะ โฆษณาอย่างเดียว จะดีจะชั่วไม่รู้ โฆษณาอย่างเดียว ดีเหมือนกัน คนเชื่อได้ เออ! แปลก นี่ไง ทำ ดีอย่างนั้นหรือ ทำดีโดยสมองไง ทำดีโดยกิเลส ทำดีโดยทางวิชาการ ทำได้ทั้งนั้นนะ แต่ไม่เป็น ประโยชน์อะไรหรอก

ทำดีทั้งเหว ทำเพื่อหัวใจของเรา ทำให้หัวใจเราอึดเต็ม อยู่ที่ไหนก็มีความสุขนะ คำว่า “อยู่ที่ไหนก็มีความสุข” อยู่ที่ไหนก็ไม่กังวลใจ มันไม่ต้องมาเสียใจภายหลัง ถ้าไม่เสียใจภายหลัง แล้วจิตใจอย่างนี้ถ้ามันคิดได้ของมันนะ มันอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ใช่ไหม อยู่ไหนก็ไม่ได้อยู่ได้ใช่ไหม เวลาจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมาได้แล้ว

นี่ไง แต่เวลาคนเรามาจากโลกไง อู้อู! อยู่ทางโลกนะ จะไปวัด มันห้าเปะ ๗ วัน แล้วไปวัดมันก็ไปนอนเลย โอ้อโฮ! สุขสบายมาก เพราะมันเมาหัวราน้ำมา ๗ วัน จะมาวัด เพราะจะมาวัดมันก็รู้ก่อน มันก็เสพเต็มที่เลย แล้วก็ไปวัด เวลามันไปวัดแล้วมันก็นอนสบายของมันใช่ไหม ใจของเราจะไปวัด ไปแล้ว อู้อู! อึดอึดขัดข้องไปหมดเลย อะไรขัดไปหมดเลย นี่ไง เพราะหัวใจมันไม่พร้อมไง

แต่ถ้าเราทำบุญทั้งเหว เราไม่ต้องการสิ่งใดเลย ไปวัด ไปวัดมันก็เหมือนเราเป็นปกติอยู่แล้ว พอปกติอยู่แล้ว เราเริ่มต้นจากตรงนี้ หายใจเข้านิกพูท หายใจออกนิกโร คำว่า “หายใจเข้านิกพูท หายใจออกนิกโร” เราจะค้นหาหัวใจของเราแล้ว

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านสอนถึงจิตตภาวนา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเข้ามาสู่จิตของมนุษย์ การรื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนา รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ การรื้อสัตว์ขันธ์สัตว์คือรื้อหัวใจของสัตว์โลก เพราะสัตว์ผู้ขี้ใจจืดใจนี้มันมีอวิชชา มียางเหนียว มันติดไปหมดเลย มันอยากได้อะไรดี อยากได้อะไรดีแบบโง่เขลาเบาปัญญา นะ อยากได้อะไรดีโดยที่ไม่เป็นศีลเป็นธรรมไง

ความอยากได้อะไรดีที่เป็นศีลเป็นธรรม คำว่า “เป็นศีล” ศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ ศีลคือความปกติของใจ ศีล ๒๒๗ พระเวลามีศีล ๒๒๗ ขึ้นมาแล้ว ศีลสมบูรณ์แล้ว ทำความสงบของใจให้ได้ขึ้นมา ถ้าทำได้ขึ้นมา ศีล สมาธิ เกิดสมาธิขึ้นมา ความเป็นสมาธิ จิตตั้งมั่นๆ พอจิตตั้งมั่น จิต แรงโน้มถ่วงของโลก มันหมุนไปตลอด

นี่ก็เหมือนกัน ความโน้มถ่วงของกิเลสที่มันอยากได้อะไรดีของมัน มันเป็นอิสระ มันพ้นจากแรงโน้มถ่วงของกิเลส นี่จิตเป็นสัมมาสมาธิ มันเป็นอิสระ แล้วถ้าจิตที่พ้นจากแรงโน้มถ่วง เวลามันสร้างประโยชน์ มันเอามาทดลองทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ที่เขาจะทดลองต่างๆ เขาต้องขึ้นไปทดลองบนยานอวกาศ เพื่อไม่ให้มีแรงโน้มถ่วง เพื่อให้ผลของมันมีคุณค่าไง

นี่ก็เหมือนกัน เราจะคิด เราจะทำอะไร มันคิดแต่เพื่อตัวเองทั้งนั้นนะ มันคิดโดยความอยากได้อะไรทั้งนั้นนะ เป็นพระอรหันต์ทั้งหมดเลย เติมนองกรรม ๒ รอบเป็นพระอรหันต์ นอนหลับตื่นขึ้นมาเป็นพระอรหันต์ มันฝันเพื่อเจอ แล้วชาวพุทธชอบ ชอบที่ไม่ต้องทำอะไรเลยแล้วได้ผลตอบแทน มันไม่มีอยู่ในโลกหรอก

นี่ไง พระสารีบุตรตามพระอัสสชิไป เห็นใหม่ ไปอยู่กับสัจฉัย เวลาท่านมีบุญมีวาสนา นะ สร้างอำนาจวาสนามาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา สร้างมา ต้องสร้างมา ไม่สร้างมา จะไม่มีบารมีขนาดนั้น แต่เวลาอยากประพฤติปฏิบัติไปอยู่กับสัจฉัยก่อน เวลาศึกษากับอาจารย์ นั่นก็ไม่ใช่ นี่ก็ไม่ใช่ ไม่ใช่ แล้วในไม่ใช่ ไม่ใช่ก็คือไม่ใช่ คือไม่ใช่ มันจับต้นชนปลายอะไรไม่ได้

เวลามาเห็นพระอัสสชิเดินบิณฑบาตอยู่ โอโฮ! ส้ารวมระวัง มีสติสัมปชัญญะทุกอย่างพร้อม ด้วยสายตาของผู้ที่มีสติปัญญา ตามไปนะ ด้วยมารยาท ให้ท่านฉันให้เรียบร้อยก่อน ล้างบาตรเสร็จแล้วเข้าไปกราบท่าน ถึงได้ถามท่านว่า “ท่านบวชมาจากใคร”

“อ้อ! เราบวชมาจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”

“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างไร”

“โธ้ย! เราผู้บวชใหม่”

คนจะถือศีลธรรมะ ถ้าตัวเองยังมีแรงโน้มถ่วง มีตัวตนของตนอยู่ อีโก้ อยากอวดว่ากูแน่ กูเก่ง กูยอดเยี่ยม มันจะต่อแหลกกับเขา แต่ถ้าคนที่จิตใจเป็นธรรม จิตที่มันสะอาดบริสุทธิ์ พระอัสสชิเป็นพระปัจจุวัตคีย์ เป็นพระอรหันต์ พระอรหันต์เพิ่งบวชใหม่ พระอรหันต์ไม่มีปัญญาหรือ นี่ไง คือ มันพ้นจากแรงโน้มถ่วง พ้นจากกิเลสตัดหาความทะยานอยากแล้ว มันเป็นประโยชน์ไปหมดเลย

“แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างไรล่ะ”

“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่าธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ต้องกลับไปดับที่เหตุ กลับไปดับที่ต้นเหตุ ไปดับสิ่งที่มันเป็นตัวเหตุที่มันเกิดเหตุและปัจจัย” นี่ไง พระสารีบุตรใช้ปัญญาพิจารณาต่อเนื่องไปนะ พิจารณาเข้าไป สำเร็จเป็นพระ โสคาบันเลย นี่มันต้องมีเหตุมีผลไง

ถ้ามันแรงโน้มถ่วงก็ของกู...ของกูก็กิเลสมีงิง ถ้ามีงิงนั้นก็กิเลสมีงิงทั้งนั้นนะ เวลาสอนก็สอนแต่กิเลสมีงิง อ่างธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่สอนด้วยความเห็นของตนแล้วผิดพลาดทั้งนั้นเลย แต่ถ้าเป็นจริงๆ ขึ้นมามันจะเป็นสัจจะเป็นความจริง

นี่พูดถึงว่าวันนี้วันพระ วันพระคืออะไร วันพระคือวันพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ พระรัตนตรัย แก้วสารพัดนึกของเรา เป็นที่ยึดเหนี่ยวของเรา จับต้องเป็นนามธรรม เราจะไม่ได้อะไรเลย จิตใจเราจะมีความสุข ความสงบ ความระงับ ความอบอุ่น ความพอใจ

เขาร่ำรวยกัน เขามียศถาบรรดาศักดิ์ เรื่องของเขา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้แบบนี้นะ แข่งขันกันเข้าไปกอดแท่งเหล็กนั้น ผู้ที่มีอำนาจเข้าไปกอดแท่งเหล็กนั้น มันมีแต่ผลกระทบทั้งนั้นนะ

แต่ของเรานะ เราวางหมดแล้ว เราวางหมดแล้ว เกิดมาเป็นมนุษย์ มนุษย์มีสิทธิเสรีภาพเสมอกันทั้งนั้นนะ ทำหน้าที่การงานประสบความสำเร็จ เราวางหมดแล้ว เป็นหน้าที่ของเยาวชน เป็นหน้าที่ของผู้รุ่นใหม่ แล้วเราจะมาค้นคว้า มหาสัจจะความจริงในใจของเรา อุตตสมบัติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนามารื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาจะมาชักนำเรานะ ให้หัวใจของเราพ้นจากการครอบงำของกิเลสตัณหาความทะยานอยาก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนามาก

แต่พวกเราคือ อวดดี รู้มาก สุขยอด ไม่มีอะไรติดหัวใจเลย เพราะอะไร เพราะสัตว์ผู้ข้องสิ่งต่างๆ ที่ไม่เป็นประโยชน์ สิ่งที่เป็นประโยชน์กลับไม่รู้จักมัน ถ้ามีสติมีปัญญาจะค้นคว้าอย่างนี้ นี่คือพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานในหัวใจของสัตว์โลก เอวัง